

ΚΥΚΛΟΣ: ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΤΗΤΑ ΤΩΝ ΠΟΙΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 3 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

ΠΑΜΠΛΟ ΝΕΡΟΥΝΤΑ

ΜΟΥΣΙΚΗ - ΠΟΙΗΤΙΚΗ ΣΥΝΘΕΣΗ

*«Έρθα για να τραγουδήσω
και να τραγουδήσεις μαζί μου»*

Μουσική & τραγούδι:	Νατάσα Δίπλα
Κρουστά:	Κυριάκος Κανελλής
Ηθοποιός Α:	Χάρης Αρώνης
Ηθοποιός Β:	Πηνελόπη Γαρουφαλίου
Ηθοποιός Γ:	Γιάννος Περλέγκας
Επιλογή ποιημάτων:	Νατάσα Δίπλα
Κείμενα:	Βασίλης Κολοβός

Νατάσα Δίπλα

Γεννήθηκε στη Βέροια. Μεγάλωσε στην Πάτρα, όπου και σπούδασε πιάνο, διεύθυνση μπάντας και ανώτερα θεωρητικά. Τα δύο τελευταία χρόνια ζει και εργάζεται στην Αθήνα ως καθηγήτρια μουσικής, ενώ παράλληλα τελείωσε τις σπουδές της στα κρουστά συμφωνικής ορχήστρας. Κεντρικός άξονας των παραστάσεών της είναι η σύμπραξη του θεατρικού λόγου πάνω σε δικά της μουσικά μονοπάτια, καθώς επίσης και η αυτοσχεδιαζόμενη μουσική με κρουστά. Έχει συνεργαστεί με το ΔΗ.Π.Ε.ΘΕ Πάτρας και παρουσιάζει δουλειές της στην Αθήνα και σε άλλες πόλεις.

Κυριάκος Κανελλής

Γεννήθηκε στη Σπάρτη. Από πολύ νωρίς του κέντρισαν το ενδιαφέρον οι πολλαπλοί φυσικοί ήχοι των κρουστών, καθώς επίσης και οι ήχοι από την ελληνική λαϊκή παράδοση. Έτσι άρχισε να ασχολείται με τα παραδοσιακά κρουστά τόσο της Ελλάδας, όσο και άλλων χωρών. Συμμετέχει σε συναυλίες παραδοσιακής, έντεχνης, αλλά και πειραματικής μουσικής. Είναι φοιτητής στο Γεωπονικό Πανεπιστήμιο Αθηνών.

Συνδιοργάνωση:

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΔΗΜΟΥ ΒΥΡΩΝΑ
ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΒΥΡΩΝΑ

Στον Παμπλο Περρόνα

Καθυκορημένη απάντηση σ'εσένα κι εμένα

Πάμπλο
Παμπλο Περρόνα
Δεξέ με
Δεξέ με κόπο

το γράμμα πὲ μέλλομαι δὲν ἴσχυα -
πορὰ σίδηρα πᾶσαν αὐτὴ νύχτα
γιὰ νὰ μὴν ἀνὰ μίσησ' ἐκείνη μάσ.

Δὲν ἔβρω πᾶς τὰ χέρια μας σὺ φέρ' ἄν' ἐκείνη

Δὲν ἔβρω πᾶς οἱ χίμαιρες μας ἀναλέσθ' ἄν' ἐκείνη

Δὲν ἔβρω πᾶς γιὰ μᾶς αἰσέρα δὲν ἐπάρχω.

Ἄβεις δὲ μογᾶν ἄνεμο, πᾶν ἄν' ἴσ' ἡμεῖς, μᾶς δὲ νύχτες
χιλιπὴν ἐξένοστα τὰ δύο καρτέρια ἴσ' καρδιάς μάσ.

*Ὅταν τὸ γὰρ ἴσ' αἰωπὴς φλάνει πῶ πάν' ἄν' ἴσ' χίμαιρες
ἄνεμο νὰ ἐξοιχηθῶνται οἱ αἰμαῖες τῶν χίμαιρας
κι ὁ παλαμῆς ἴσ' ἄνεμο σὲ.

Ἔβ' νύχτα φευγῶνται ἄν' ἴσ' ἀναρῶν τῶν ἡμεῖς.

*Ὅταν αἰσέρα τῶν κόρια μὲ τὸ φῶς
ἐπιμένοντας νὰ μὲ χερσὶς αἰσέρα ἕνα καρτέριο
ἐπιμένοντας νὰ μὲ ἀπορῶν τῶν καρτέρια ἴσ'
ἔσ' αὐτὸ ἀπὸ μὲ χερσὶς τῶν κόρια μὲ
αὐτὸ πὲ βραβωνῶν τὸ γνῶσι ἴσ' ἀπογράφει μὲ.

C: εὐχαριστῶ.

Νὸ
Νὸ Παμπλο

ἔβρω δὲν κόπο γιὰ νὰ πράξω σὲ
ἢ γιὰ νὰ πράξω σὲ ὅτ' ἄλλο μᾶς μάσ.

Ἔβ' φῶς ἴσ' χέρια δὲν ἴσ' πρᾶξινο ἄν' ἴσ' ἀνεμένον
ἄν' δὲν τὸ σὲ μὲ δὲ φλωχύνει δὲ κόπο. Ἐλευθέρω νο
ἴσ' ἀναρῶν τὸ ἔσ' ἀνεμένον. Ἐλευθέρω ἴσ' ἡμεῖς ἴσ' ἡμεῖς
ἀναρῶν τὸ ἄν' ἴσ' ἡμεῖς. Ἐλευθέρω.

*Ὅταν ἀναρῶν ἴσ' ἡμεῖς μάσ.

Ἔβ' χερσὶς μάσ συνεχίζω πρὶν ἀρχίζω.

Ἔβ' χερσὶς μάσ συνεχίζω πρὶν ἀρχίζω.

Ἐλευθέρω δὲν ἴσ' ἡμεῖς ἴσ' ἡμεῖς
Ἐλευθέρω δὲν ἴσ' ἡμεῖς ἴσ' ἡμεῖς.

Ἐλευθέρω τὸ πρᾶξινο τὸ ἀνεμένον μὲ χίμαιρας
ὅπως ἀνεμένον μὲ χίμαιρας προσομιλῶν μὲ ἀναρῶν
ὅπως ἀνεμένον τῶν καρτέρια μᾶς ἡμεῖς ἴσ' ἡμεῖς ἴσ' ἡμεῖς

Ἐλευθέρω δὲν ἴσ' ἡμεῖς.

Ἐβρω δὲν κόπο γιὰ νὰ πράξω σὲ
ἢ γιὰ νὰ πράξω σὲ ὅτ' ἄλλο μᾶς μάσ.

Γιάννης Περρόνα

Ο Χάρης Αρώνης είναι Βυρωνιώτης. Αποφοίτησε από την δραματική σχολή του Γ. Μασαλλά. Σπούδασε μουσική και ασχολήθηκε με το χορό. Έχει συνεργαστεί στις παραστάσεις «Αντιγόνη» του Σοφοκλή, ΔΗΠΕΘΕ Καλαμάτας, σε μια σειρά εκδηλώσεων - αφιερωμάτων στο Γ. Ρίσο «Δύο άρχοντες απ' τη Βερόνα» του Σαίξπηρ, ΔΗΠΕΘΕ Βορείου Αιγαίου, «Ρινκόκερ» του Ιονάσκο στο Εθνικό Θέατρο, «Αλέξης Ζορμπάς» του Ν. Καζαντζάκη ΔΗΠΘΕ Ρούμελης, «Αχαρνής» του Αριστοφάνη στο Ανοικτό Θέατρο, «Πολύχρυσος κύκλος» του Μάριου Ύδα, στο θέατρο «Κνωσός», «Ρήγος Βελεστινλής» με το θέατρο Καισαριανής και φέτος στο αφιέρωμα για το Νίκο Καββαδία. Δύο χρόνια τώρα συνεργάζεται με το Πνευματικό Κέντρο του Δήμου Βύρωνα κι έχει διδάξει 9 παραστάσεις στα παιδιά σχολείων του Βύρωνα για το Παιδικό Φεστιβάλ.

Ο Γιάννης Περλέγκας, αριστούχος μαθητής της Δραματικής Σχολής του Εθνικού Θεάτρου, γιος του πρόωρου και αδικα χαμένου ηθοποιού Τίμου Περλέγκα. Σπούδασε Μουσική και έγραψε την πρώτη παιχτική συλλογή του, είναι μόνο 19 ετών. Αποψή είναι η πρώτη του εμφάνιση στο θέατρο.

Πάμπλο Νερούντα

(ψευδώνυμο του Νεφταλί Ρικάρντο Ρέγιες Μπαζουάλτο)

Γεννήθηκε το 1904 και πέθανε το 1973 στη Χιλή. Γιος σιδηροδρομικού υπαλλήλου. Σπούδασε στο Πανεπιστήμιο του Σαντάγο. Το 1923 εκδόθηκε η πρώτη του ποιητική συλλογή, με τίτλο *«Το βιβλίο του λυκόφωτος»*. Η μελαγχολία και η μοναξιά χαρακτηρίζουν τη συλλογή *«Είκοσι ερωτικά ποιήματα κι ένα απελπισμένο τραγούδι»* και τα ποιήματά του, που έγραψε στα 1925-35, όπως το *«Διαμομή στη Γη»*.

Από το 1934 ως το 1937 ήταν διπλωμάτης στην Ισπανία. Ο αντιφασιστικός αγώνας του ισπανικού λαού, στον οποίο πήρε μέρος, το 1936-1937, αποτέλεσε την αρχή ενός νέου σταδίου στο ποιητικό του έργο. Με την ποιητική συλλογή του *«Ισπανία στην καρδιά»* έγινε ο βάρδος ενός λαού που αγωνιζόταν για την ελευθερία του και κήρυκα της ανθρώπινης αλληλεγγύης.

Από το 1941 ως το 1944 ήταν πρόξενος της Χιλής στο Μεξικό, όπου έγραψε *«Δύο Τραγούδια αγάπης για το Στάλινγκραντ»*.

Μέλος του Κ.Κ. Χιλής από το 1945. Εκλέχτηκε μέλος της Κεντρικής Επιτροπής το 1958 και το 1945 μέλος της Γερουσίας, οπότε αρχίζουν και οι διώξεις, γιατί αποκάλυψε την αντιδραστική πολιτική του προέδρου της Χιλής Γκαμπριέλ Γκονζάλες Βιντέλα.

Το 1948, ενώ ζούσε στην παρανομία, τελείωσε το έργο *«Γενικό Άσμα»* (Canto General) που εκδόθηκε το 1950, επικό ποίημα για τη Λατινική Αμερική. Το έργο αυτό

διακρίνεται για τη δύναμη του λυρικού του στίχου και την πρωτοτυπία της ποιητικής του γλώσσας. Από το 1949 ως το 1952 έζησε ως πολιτικός εξόριστος, ταξιδεύοντας στην Ευρώπη και την Ασία. Φλογερός υποστηρικτής του κινήματος ειρήνης, έγινε μέλος του Παγκόσμιου Συμβουλίου της Ειρήνης (1950). Επισκέφτηκε επανειλημμένα την ΕΣΣΔ. Τις εμπειρίες αυτής της περιόδου της ζωής του κατέγραψε στο λυρικό ημερολόγιό του *«Τα αμπέλια και ο άνεμος»*. Το αυξανόμενο ενδιαφέρον του για τη φιλοσοφική ερμηνεία της πραγματικότητας αντανακλάται καθαρά στα έργα που έγραψε μεταξύ 1954-57 *«Ωδές στα πατροπαρόδοτα»* και στο βιβλίο *«Εστραβαγκάριο»*, που περιέχει λυρικά και γκροτέσκα ποιήματα.

Οι συλλογές που ακολούθησαν: *«Θαλασσινά ταξίδια και επιστροφές»*, *«Έκαστο σονέτα για την αγάπη»*, *«Οι πέτρες της Χιλής»*, *«Τελετουργικά τραγούδια»*, *«Η συντέλεια του κόσμου»*, όπως και το αυτοβιογραφικό ποίημα *«Μνημείο στο Μαύρο Νησί»* δείχνουν τη διεύρυνση του ποιητικού πεδίου του.

Ο Νερούντα έγραψε ακόμα ένα βιβλίο με θεατρικά σκετς, με τίτλο *«Ταξίδια»* (1955), όπως και δοκίμια, κριτικές και άρθρα. Το έργο του *«Τραγούδι σε έναν Άβλο»* (1960) είναι αφιερωμένο στην κουβανική επανάσταση. Η ποιήσή του είναι βαθιά πρωτότυπη, χαρακτηρίζεται από ελεύθερο στίχο, ευλύγιστο ρυθμό και συνειρμική εικονοπλασία. Η ποιήσή του, που ακολουθεί τις αρχές του σοσιαλιστικού ρεαλισμού, άσκησε σημαντική επίδραση στην ποίηση πολλών χωρών.

Τιμήθηκε με το Διεθνές Βραβείο Ειρήνης (1950), με το Βραβείο Λένιν *«για την εδραίωση της ειρήνης ανάμεσα στους λαούς»* (1953) και με το Βραβείο Νόμπελ λογοτεχνίας (1971).